

Hvis regeringen opfatter denne sag som væsentlig, så mener jeg, at regeringen har en pligt til at orientere Folketingets Europaudvalg. Og hvis man vælger ikke at gøre det, er det, fordi man ikke opfatter sagen som væsentlig. Det er i første omgang regeringens ansvar at vurdere og dernæst selvfølgelig et folketingsflertal, der kan vurdere efterfølgende, om regeringen har skønnet rigtigt.

Mit spørgsmål er: Når regeringen giver udtryk for, at man skal have forlænget en svarfrist i forhold til Kommissionen, fordi man har at gøre med meget kompliceret stof, så står man altså også i en situation, hvor man ved, man skal vægte sine ord på en guldvægt, i forhold til om man efterfølgende står ved en domstolsbehandling ved EF-Domstolen, synes regeringen så ikke på den baggrund og med den offentlige debat, der har været om det her spørgsmål, at denne sag må anses for at være væsentlig og dermed også omfattet af de regler, der er, om, at regeringen skal orientere Folketingets Europaudvalg? Og vil regeringen så ikke på den baggrund tilsende udvalget sin besvarelse til Kommissionen i sin fulde ordlyd og ikke kun i et revideret notat?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil indledningsvis slå fast, at ting godt kan være stærkt komplicerede uden nødvendigvis at være væsentlige.

Jeg opfatter ikke den forespørgsel, der er rettet fra Kommissionen, som forespørgslen nu er formuleret, som nogen trussel, men som en forespørgsel, der giver udtryk for med et forbehold indledningsvis, at med det kendskab, Kommissionen for nærværende har til ordningen, mener de, at der er en række problemstillinger, som de gerne vil have regeringens bemærkninger til, og de bemærkninger er under udarbejdelse.

Og jeg vil i øvrigt henholde mig informationsmæssigt til det, jeg lige har givet tilsagn om: at der bliver tilsendt et notat til Europaudvalget, når vi har udarbejdet svaret på forespørgslen.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan kun eftertiden vise, hvor væsentlig denne her sag i virkeligheden kommer til at være. Det afhænger jo af, om der bliver en retssag ved EF-Domstolen.

Men er det ikke korrekt, at en lang række juridiske udsagn i dagspressen tyder på, at eks-

perter – i hvert fald uden for regeringens kreds – betragter sagen som meget, meget alvorlig for Danmark, og at vi altså står med et problem i forhold til EU-retten? Og hvis det er korrekt, er det så ikke noget, der peger på, at så er det en meget væsentlig sag, fordi den kan komme til at volde Danmark betydelige problemer?

Jeg støtter naturligvis helhjertet ministerens arbejde for at undgå en retssag og – hvis den skulle komme – så i givet fald at vente. Vi er ikke ude efter at give ministeren næser i denne sag, men jeg håber alligevel, at den vil give ministeren stof til eftertanke med hensyn til, hvordan man orienterer Folketingets Europaudvalg.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først tak for svaret.

Vi har altså at gøre med konkrete klager, der er indgået til Europa-Kommissionen, og som Europa-Kommissionen så behandler. Kommissionens skrivelse af den 23. september, som vi jo også er i besiddelse af, er meget klar, når man får jurister til at se på den – i sin bedømmelse af, at Danmark har et problem.

På den baggrund og når man samtidig tænker på, at der også er mange jurister uden for dette hus, som faktisk siger, at der er et problem, må sagen anses for at være væsentlig for Danmark. Det er væsentligt, om vi kommer til at lade efterlønsordningen omfatte personer, som bor uden for Kongeriget.

Derfor vil jeg spørge ministeren: Punkt 1: Hvad er afgørende for, at regeringen anser denne sag for væsentlig? Hvor langt skal den være fremskredet? Hvor mange jurister, som har lidt forstand på de her ting, skal gå på banen og sige, at der er et problem, for at ministeren vil anse det for at være væsentligt?

Punkt 2: Vi har jo indkaldt arbejdsministeren til et samråd i Europaudvalget for at diskutere sagen til bunds, og ministeren kunne sagtens i forbindelse med det samråd – og har i øvrigt fået et spørgsmål om det – oversende den redegørelse, som han afsender til Kommissionen. Ministeren har jo forskellige redskaber; han kan oversende den fortroligt, hvis han mener, det skader Danmarks position at oversende den i offentligt tilgængelig form, og så sende et notat ved siden af, som er offentligt tilgængeligt.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg har noteret mig, at der er forskellige jurister, der har udtalt sig på baggrund af Kommissionens henvendelse til regeringen, og jeg registre-